

„Zase vstanu; i když sedím v temnotě, Hospodin je mé světlo.“

Mich 7 kap.

Z konturových linií...

...na obrázku lze vidět stojící osobu. Nohy a horní část těla jsou pevné, zatímco ruce variují v různých pozicích od boku nahoru. Také boky vybočují z hlavních linií. Umělec Hans Thomann použil k vytvoření tohoto obrysu více než 30 různých křížů. Rozdílné držení rukou ukřižovaného Krista představuje pohyb, který je podobný mávnutí křídel. S křídly dosahuje pozemsky těžké tělo Ježíše andělskou lehkost. Kříž, na kterém byl Ježíš přibit a spojen se zemí, je překonán. Z jeho postavy zůstaly kontury zahalené a zalité světlem.

Z Ukřižovaného se stal Zmrtvýchvstalý, ze Zadržného Pohybující, z pozemského těla se stalo tělo duchovní. „Co je zaseto jako pomíjitelné, vstává jako nepomíjitelné. Co je zaseto v poníženosti, vstává v slávě. Co je zaseto v slabosti, vstává v moci.“ (1Kor 15,42-43) Zvednuté ruce nám mohou připomenout žalm 47 kde stojí: „Všechny národy, tleskejte rukama, jásejte Bohu radostným hlasem.“ Přes sebe nakreslené postavy mohou také symbolizovat nás, lidi, kteří generaci po generaci stojíme před Bohem a slavíme smrt a zmrtvýchvstání jeho Syna.

Následující slova žalmu by mohla pocházet z takové bohoslužby národů a hodí se tak jako řeč o vítězství Krista: „Bůh se vznáší za jásotu, Hospodin vystupuje za hlaholu trub. Zpívejte Bohu, zpívejte, zpívejte našemu králi zpívejte. Protože Bůh je králem celého světa, zpívejte mu chvalozpěv! Bůh vládne národům, Bůh zasedá na svém svatém trůnu. Knížata národů se přidružují k lidu Abrahámovi Boha. Vždyť Bohu patří vládcové země, je nadmíru vznešený.“ Připojme se také do řady generací nesoucích znaky Kristova kříže a zmrtvýchvstání, přidejme se do chóru zpívajícího jeho vítěznou píseň, a náš život bude mít jasný směr a cíl.

POŽEHNANÉ VELIKONOCE přeje P. DANIEL O.PRAEM.

ČTVRTKY V DCB

13. 03. 2008 19:30 Pastorační rada

20. 03. 2008 Zelený čtvrtek Agapé za závěr Eucharistie v jídelně, adorace do 21:00

28. 03. 2008 19:30 Biblická hodina

DUCHOVNÍ OBNOVA

V naší farnosti se bude konat postní duchovní obnova v neděli 9. března. Povede ji náš duchovní otec **ARD. Jan Vladimír Franze O. Praem.** První přednáška bude po farní mši sv. v 09:00, druhá v nešporách od 18:00. Všichni jste srdečně zváni nechat se zastavit a oslovit.

OSLAVA P. FRANTIŠKA PICHA

V neděli 9. března otec František oslaví v naší farnosti své jubileum. Zve na mši svatou ve 14 hodin !

FILM UMUČENÍ KRISTA bude promítán v klubu Domova:

1) v neděli 9. 3. od 15.45 do 17.45 hod.

2) v pondělí 17. 3. od 17 do 19 hod.

SLAVNOST SV. JOSEFA

Slavnost sv. Josefa se tento rok přesouvá na sobotu 15. března před Květnou nedělí. Mše ze sv. Josefa bude 14. 03. v pátek po prvních nešporách, neboť v sobotu večer musí být liturgicky mše z Květné neděle.

KVĚTNÁ NEDĚLE

Žehnání ratolestí bude přede mší svatou u zahrady. Pak si slavnostním průvodem připomeneme nejenom slavný Kristův vjezd do Jeruzaléma, ale také vyznáme, že Ježíš je náš Vykupitel a Pán. V 18:00 budou nešpory s obrazovou meditací.

ZPOVĚDNÍ DEN

Zpovědní den bude ve středu Svatého týdne. Začneme mší s kajícím zamyšlením v 16 hod. Zpovídat budeme do cca 19:30.

ZELENÝ ČTVRTEK

Dopoledne je v katedrále Missa Chrismatis v 09:00. Večerní mši na památku Večeře Páně **začneme VELIKONOČNÍ TRIDUUM v 18:00.** Po ní bude Agapé v jídelně a adorace do 21:00.

VELKÝ PÁTEK

Památka umučení Páně. Den přísného postu. Ranní chvály v kostele Sv. Rodiny v 07:00 se čteními. Začíná nověna k Božím Milosrdenství. Obřady Velkého pátku v 18:00, křížová cesta na Petříně ve 21:00. Sraz u Strahovské baziliky.

BÍLÁ SOBOTA

Ranní chvály v 7 hod. v kostele Sv. Rodiny. Možnost soukromé adorace u Božího hrobu po celý den až do 21:00 kdy začne velikonoční vigilie.

NEDĚLE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

VIGILIE ve 21:00. Ráno mše jako v neděli, také u sv. Martina. Budou se žehnat pokrmy. V 18:00 slavnostní nešpory.

PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ Pořad bohoslužeb jako v neděli.

2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ 30. března 2008 Je nedělí Božího Milosrdenství.

PONDĚLÍ 31. března 2008

Slaví se přesunutá slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ. Mše v 18:00 v kostele Sv. Rodiny

1. P. Daniel reagoval na vizitaci pana kardinála a na úkoly, které z ní vzešly.
2. Ekonomická rada farnosti: byly vytipovány osoby, které osloví pan farář - zda by byly ochotny tuto radu tvořit.
3. Podle vyjádření pana kardinála je možné žádat zpět od Arcibiskupství navrácení 30% financí, které mu odevzdala naše farnost jako podíl za prodej pozemku pod dálnicí. Bude zformulován dopis, ve kterém žádáme potvrzení tohoto vyjádření pana kardinála.
4. Návrh mříže do kostela sv. Martina - architekt předloží svůj návrh řešení
5. Vytápění kostela a zakristie sv. Martina:
J. Klápště doplnil a opravil informace přednesené na zasedání PR 14.01.2008 k tématu topení a spotřeby energie u sv. Martina. Provedeným rozbohem se ukázalo, že přibližně dvě třetiny z celkově spotřebované elektrické energie připadá na temperanci kostela, a asi jedna třetina na vytápění zákristie. I nadále je potřeba provést kontrolu funkčnosti/revizi akumulčních kamen. Provedeným rozbohem byl také rehabilitován D. Žofák z opakovaných nařčení, že v zákristii sv. Martina protopí příliš. V další fázi zateplení zákristie se budou utěšňovat okna a postaví se dveře do chodbičky v předsíni. P. Suchelovi děkuje PR za připomínky k vytápění sv. Martina díky kterým se všechny tyto skutečnosti uvedly do pohybu!
6. Byt faráře: bude v privatizaci v 1.pol.roku 2009; proběhlo zaměřování, jak probíhá prodej právníkům osobám se zjišťuje.
7. Prorůstání zdi kořeny u Sv. Martina: při jarní brigádě se všechno odřeže a zajistí oprava zdi, ve které je prasklina.
8. Adopce na dálku: D. Žofák vybere nové dítě k adopci podle databáze na serveru pražské Charity. Kriteria: děvče(hůře se dostávají ke studiu...), co nejmladší.
9. Postní duch.obnova: bude v NE 9.3. pod vedením ARD. Jana Vladimíra Franze O. Praem. Pořad: promluva při mši v 9 hod + promluva po mši v 10 hod + svátost smíření + promluva v 18 hod při nešporách.
10. Svátost smíření: ve středu Svatého týdne.
11. Před Velkými prázdninami - návrh uskutečnit také svátost smíření spolu s bohoslužbou pro mládež.
12. Velikonoce: Vigilie Zmrtvýchvstání - ve 21 hod, na Velký pátek se opět bude konat křížová cesta na Petříně - tentokrát z knihy V. Kodeta.
13. Příští farní rada se bude konat ve čtvrtek 13. března 2008 od 19.30 hod. v klubu DCB.

(zápis je krácen pro potřeby MN)

myšlenka z Poselství papeže Benedikta XVI. k postní době 2008:

Když jednáme s láskou, vyjadřujeme tím pravdu o svém bytí. Nejsme totiž stvořeni sami pro sebe, nýbrž pro Boha a pro bližní (srov. 2 Kor 5,15). Pokaždé, když se z lásky k Bohu dělíme o svá dobra s potřebnými bližními, zakoušíme, že plnost života pochází z lásky. Všechno se k nám vrací jako požehnání pokoje, vnitřní spokojenosti a radosti. Ještě více, svatý Petr zmiňuje mezi duchovními plody almužny odpuštění hříchů. "Láska" - píše - "přikrývá všechny hříchy." (1 Petr 4,8)

MILÍ FARNÍCI!

Děkuji každému z Vás, kdo se snažíte žít pravdivě svou vírou a projevovat ji láskou k bližním: modlitbou, výchovou dětí, pomocí ve farnosti... apod. Mnozí z Vás jistě znají to neúprosné volání Ducha svatého k nějakému úkolu, kdy selhává Jonášova snaha vymluvit se; a Pán stále stojí za svým rozhodnutím povolat Vás. Žiji celý řeholní život mezi věkem pokročilými lidmi a bývám často svědkem toho, kdy po smrti drahé polovičky zůstává člověk velmi osamocen. A to je to, co mi leží na srdci: Najdou se v naší farnosti bezdětní manželé, osamělí senioři..., kteří by byli schopni pomoci těmto lidem znovu uvidět smysl dalšího života, uvědomit si své dary, kterými mohou udělat radost a být prospěšnými? Nemohu se plně do tohoto díla sama zapojit, ale velice ráda nabídnu své nápady a bude-li jen to trochu možné budu se účastnit. A jak si to vlastně konkrétně představuji? Záleží to od toho, jak často by se mohli či chtěli lidé scházet; kdyby to bývalo každý týden:

1.týden-posezení s významnou osobností (s knězem, lékařem, cestovatelem...)

2.týden-hudba+tanec

3.týden-kultura(vycházka, divadlo...)

4.týden-čtení a diskuse

To jsou jen návrhy, lze pozměňovat dle zájmů seniorů.

S nadějí sestra Serafína Matulová

PROČ SI PROMÍTNEME GIBSONŮV FILM UMUČENÍ KRISTA

Film režiséra Mela Gibsona, zachycující posledních dvanáct hodin pozemského života Ježíše Krista, se poprvé v českých kinech objevil o Velikonocích roku 2004. Kdekdo se tehdy cítil kompetentním film hodnotit ze svého úhlu pohledu, média byla zahlcena recenzemi, leckdy protichůdnými, plnými emocí, a chtěl-li si člověk udělat vlastní názor, měl jedinou možnost: jít do kina a film shlédnout.

Film není učebnicí náboženství. Scénář vychází celkem dost věrně z evangelií, je ovlivněn i spisy Anny Kateřiny Emmerichové a je zřejmé, že autor u diváka jaksí automaticky předpokládal určitou úroveň všeobecného vzdělání, k němuž alespoň elementární znalost Bible nepochybně patří. Obávám se, že Mel Gibson v tomto ohledu průměrného českého diváka poněkud přecenil a z toho mohou pramenit některá ta neporozumění, nepochopení a ukvapená odsuzování jeho díla.

Nejčastější námitky kritiků mají jedno společné: „Brutální scény, spousta krve, nekonečné bičování...“. Ano, je to pravda. Teče tam nevinná krev, při scéně bičování si v jednu chvíli divák konečně oddychne, že to už skončilo, jenže neskončilo... Určitě je pohodlnější pomodlit se v posteli křížovou cestu než si dvě hodiny na filmovém plátně připomínat a uvědomovat: **TO VŠECHNO Z LÁSKY KE MNĚ, ZA MĚ, MÍSTO MĚ!**

Film Umučení Krista není pro zábavu. Pro zábavu jsou natočeny jiné filmy, na ty se můžeme podívat někdy příště. Teď, v postní době, se chceme co nejlépe připravit na slavení Velikonoc. Osvědčenými prostředky k tomu jsou modlitby, půst (nejen od jídla), různé formy pokání, drobné každodenní dobré skutky, ale i meditace nad texty Písma, zejména pašijovými. Gibsonův film křesťana k takové užitečné meditaci přímo vybízí a zároveň ji může velmi usnadnit a prohloubit. Chce to ovšem i kus odvahy podívat se nejen na film, ale i do svého nitra.

Film Umučení Krista bude promítán v klubu Domova:

1) v neděli 9. 3. od 15.45 do 17.45 hod.

2) v pondělí 17. 3. od 17 do 19 hod.

Marie Svatošová

PASTORAČNÍ NÁVŠTĚVA PANA KARDINÁLA VLKA

Ve středu 30. ledna pan kardinál Vlk přijel v 9 hodin k našemu kostelu sv. Martina. Ve zdejší záměstí a společenské místnosti se nejdříve krátce setkal se zástupci farnosti v čele s panem farářem P. Daniele Janáčkem. Společně pak přivítali paní starostku, pana tajemníka MČ Ing. Němejce a také pana vikáře P. Petra Kouteckého. Po společném focení se ujal slova pan kardinál a hovořil více o potřebě dobrých vzájemných vztahů mezi farnostmi a místními úřady, o tom, že církev chce pomáhat v obcích právě tam, kde je toho nejvíc potřeba a kde jí na to stačí síly. Vyjasnil přitom i některé nepřesnosti, které se objevily v médiích vzhledem k nedávno dojednaným restitucím církevního majetku. Hovořilo se také o potřebě vybudování farního centra, kde by se mohla scházet aktivní společenství farnosti ale i nejrůznější skupiny mimo farnost, které by hledaly místo pro své aktivity.

Ještě ten den se pan kardinál setkal s místním farářem k prodiskutování nejrůznějších otázek týkajících se vnitřního chodu farnosti.

Další část kanonické návštěvy se odehrála v neděli 3. února, kdy pan kardinál celebroval mši svatou v kostele Sv. Rodiny. Ve své homilii hovořil na téma evangelního čtení: „Blahoslavení chudí v duchu...“, jak řekl Ježíš ve své řeči „na hoře“. Vyzdvihl nutnost vnitřní svobody v Bohu, ve které člověk nemá na prvním místě své vlastní touhy a požadavky (tedy má být od toho oproštěn, chudý...), a vše, co má pak může používat k dobru svému i bližních.

Po mši svaté se část shromážděných odebrala do jídelny kláštera sester boromejek, kde pan kardinál velmi otevřeně a fundovaně odpovídal na otázky přítomných. Mezi jinými padla znovu otázka restitucí církevního majetku, dále otázka vlastnictví katedrály, spolupráce s jinými náboženstvími nebo také otázka prezidentských voleb... Pan kardinál si při té příležitosti vzpomněl na svůj dřívější rozhovor s tehdy ještě premiérem Klausem, při kterém mu řekl, že se u nás jistě „rozvíjí reforma ekonomiky a je to správné, ale trochu se pozapomnělo na reformu srdce...“ - premiér Klaus na to odvětil: „Něco takového neznám...“. Vzpomněl i na další velmi známé výroky premiéra o církvi která je podle něj „něco jako spolek zahrádkářů“.

Zajímavá byla jistě také zmínka o možném budoucím financování církve z restitučních peněz po několik desítek let. V tomto období se vlastně farnosti mají naučit konkrétně hospodařit s penězi (příspěvky z biskupství mají postupně klesat...), najít si vlastní sponzory, pronajímat své prostory, vytvářet aktivity, které budou obecně prospěšné atd. Po tomto období by vlastně již církev - potažmo jednotlivé farnosti měly být svým způsobem finančně nezávislé.

Na závěr se pak ještě pan kardinál sešel se zástupci farnosti - s farní resp. pastorační radou, aby tentokrát v širším okruhu naslouchal a hovořil o otázkách přítomnosti ale i perspektivách řípské farnosti.

Zde se např. hovořilo o budoucí možné stavbě farního centra nebo komunitního centra. Pan kardinál řekl, že pro správné rozhodnutí vzhledem k jedné či druhé možnosti, je třeba **za první** zvážit aktivity, které se dělají, současný chod farnosti, **za druhé** zvažovat perspektivu zamýšleného prostoru, budoucích aktivit farnosti, jak velké a mladé je naše společenství a **za třetí** zvážit, zda jsme schopni zajistit chod a program zamýšleného prostoru..., zvážení všech tří položek ukáže to, do čeho bychom jako farnost měli jít. Otázkou by bylo také hledání sponzorů pro např. eventuelní komunitní centrum.

Při těchto několika setkáních vystoupilo více na povrch, že pan kardinál není jen dobře obeznámený s nejdůležitějšími otázkami současné doby, ale především je to člověk víry, který sám sebe dává do služeb Bohu a svých bližních. Díky, že to tak může být!

David Žofák

...za dar rozlišování

Fridrich Öttinger

Bože, dej mi sílu, abych změnil věci, které změnit mohu, dej mi trpělivost, abych snášel věci, které změnit nemohu a dej mi moudrost, abych obojí od sebe odlišil.

NA SLOVÍČKO S ... P. VÁCLAVEM BARTÁKEM I.

V rámci našeho cyklu „Rozhovorů“ jsme s mládeží tentokrát navštívili P. Václava Bartáka. Textový sestřih tohoto setkání Vám zde přinášíme:

Otče Václave, odkud jste a jak jste prožíval Vaše dětství?

Narodil jsem se jako druhý syn rodičů. Můj bratr při narození zemřel... a když jsem se měl pak narodit já, tak pořád nevěděli jaké jméno mi mají dát... A když mě přinesli ke křtu (tak mi to rodiče vyprávěli...) tak se jich kněz ptal: „Jak chcete tomu dítěti říkat?“ A oni neměli jméno připravené, tak pan farář mi dal jméno Václav. A když pak přišli rodiče domů, tak si maminka nemohla vzpomenout, jak se vlastně jmenuji... Doma mi pak říkali Venco. Takže o mém jménu rozhodl pan farář... Z ranného dětství si toho moc nepamatuji - bydleli jsme v Ouběnicích u Bystřice, to je okres Benešov u Prahy. A když tatínek jako legionář dostal místo u pražské policie, tak jsme se přestěhovali do Prahy do Strašnic. Strašnice tehdy byly periferie: pěstovalo se tam ovoce, obilí, zelenina, brambory - prostě jako na venkově. Strašnice se začaly rozrůstat až před 2.světovou válkou. S výstavbou paneláků pak skončila i možnost sáňkování... Vzpomínám si ještě jak jsme chodili na procházku do polí, dědeček koupil brambory, na poli jsme sebrali nať, udělali si ohýnek a opékali brambory...

Co se týká školní docházky - každý máme své nadání, někdo je schopný více studovat, mě ale spíš zajímala manuální práce. Učení mě rozhodně nebavilo. Snažil jsem se pomáhat buď doma nebo když jsem v osmi letech začal ministrovat, tak jsem pomáhal na faře a v kostele. Vždycky v sedm hodin ráno byla mše svatá, na které jsem ministroval a z kostela pak jsem šel rovnou do školy. Studium bylo pro mne obtížné. Vzpomínám si, že když jsem začal chodit do první třídy, tak se maminka se mnou učila a když mi to tak špatně šlo, tak mi dědeček říkal: „Dej si tu knihu přes noc pod hlavu a ono ti to tam naskáče“. Já jsem se podíval na maminku a zeptal se: „Opravdu? To je to tak snadný?“ Moji rodiče se vždycky na mě do školy chodili ptát - jak prospívám. A učitelé jim říkali: „Hloupý není, jen kdyby se učil...“ Takže osmiletou školní docházku jsem skončil s nevalným prospěchem...

Na další studia to nebylo, ale manuální práce mě bavila - takže jsem se nakonec rozhodl, že se vyučím jako prodavač v potravinách. Práce v obchodě byla velice náročná... Dneska si jdete koupit zboží balené... to tehdy jsme museli všechno balit my... A když jsem začínal jako učeň ve čtrnácti letech, tak jsem jezdil dvojkolákem v pět hodin ráno ze Strašnic přes Vinohrady na Senovážné náměstí pro zeleninu (to začínala pracovní doba...), v šest se zatroubilo na tržišti na znamení, že se už může prodávat ovoce, nakoupil jsem, naložil pytle se zeleninou a jel do obchodu do Vršovic prodávat do osmi hodin do večera.

Pracovali jsme tam dva učedníci a střídali jsme se - jeden roznášel mléko a pečivo, druhý prodával. Šéf tehdy dbal na to, aby platilo: „Náš zákazník náš pán“ - což bylo i pro nás náročné, ale i výchovné: člověk se naučil být pokorný, uvědomoval si, že slouží tomu druhému. Tehdy za války také byly potravinové lístky, na pečivo, na uzeniny..., ty lístky se musely odnášet na magistrát, kde za ně vystavili papír pro velkoobchod. Tuto práci jsem vykonával až do roku 1945. Po válce jsem se opět vrátil do obchodu a přišlo nařízení, že ženy musí do obchodu do distribuce a muži do výroby. To mě dost vzalo, protože práce v obchodě mě bavila, byla všestranná, bylo nutné u ní přemýšlet, člověk mohl jednat s lidmi a vystihnout povahu zákazníka... Najednou to, co jsem měl rád, mi bylo vzato. Práce ve výrobě začínala v šest hodin v letecké továrně v Letňanech. Byla tam velká hala, do ruky jsem dostal ruční vrtačku, k tomu vrtuli a dva díly, na které měla nasednout vrtule a kterým se musela srazit hrana právě tou vrtačkou. Takže se u toho nemuselo myslet ani se příliš fyzicky namáhat... a když práce skončila, byl jsem najednou sám... Byla to doba, ve které jsem prožíval skutečné duševní ztroskotání. No a jednou jsem takhle vyšel po osmi hodinách z práce a nevěděl, kam mám jít, protože jsme byli zvyklí v obchodě pracovat od rána do večera... Na výkladu jednoho obchodu jsem uviděl papír, na kterém bylo napsáno: „PŘIJĚ DO VEČERNÍHO GYMNÁZIA!“ A tak jsem se tam přihlásil. Vysvědčení ze střední měšťanky mi na přijetí stačilo. Současně jsem tedy začal studovat i pracovat - v práci jsem měl dopolední nebo noční a odpoledně jsem chodil do školy. Čili to byla doba hodně náročná. Zároveň jsem ale už měl svůj cíl a zájem o studium. Večerní škola trvala tři roky a já jsem musel na začátku dohnat všechno to, co jsem dřív zanedbával - což se mi i podařilo. Vypracoval jsem se nakonec tak, že na konci druhého ročníku jsem byl druhý nejlepší v matematice. Dokonce jsem doučoval druhé v matematice a deskriptivě. Jednou mi náš profesor na matematiku

říkal, že bych měl jít dál na pedagogiku, protože těch, kteří vyučují matematiku je málo... Já jsem mu na to řekl, že jsem myslel, že bych šel do semináře. A že stejně by to dopadlo špatně, kdyby mi tam na škole dal někdo suplovat zpěv... Pan profesor mi tehdy řekl, že je na tom stejně jako já a že mu jednou ředitel dal suplovat zpěv. Ve sborovně mu kolegové poradili, aby si jednotlivé tóny vyťukal předem na piáno a že to zvládne... Když pak měl hodinu zpěvu, tak měl při hodině otevřené okno zpíval hodně nahlas... Pan ředitel si ho pak zavolal a řekl mu, že už nikdy víc nemusí zpěv suplovat. Ještě k tomu zpěvu - když jsem pak přišel po vysvěcení do Bříství u Českého Brodu, kde byla víceméně náboženská pustina, tak jsem se tam snažil zpívat při pohřbech žalm. Když jsem pak přišel do Ouběnic, kde byli už zdatní zpěváci a já jsem tam také zkusil zazpívat, tak za mnou přišel jeden zpěvák a řekl mi: „Prosím Vás nechte toho - vy zpíváte falešně!“ Od té doby už jsem pak zpěvně neotevřel pusu...

Při tom všem jsem stále chodil do kostela - v neděli jsem třeba ministroval na všech třech bohoslužbách, které tehdy v kostele byly. Z kostela jsem často pak chodil na faru. Moje rozhodnutí ke kněžství tak postupně dozrávalo.

No a na vysoké škole to už bylo úplně jiné - během roku byly přednášky a pak dvakrát do roka zkoušky po každém semestru. Díky Pánu Bohu jsem to zvládnul. Jistě tam byli i schopnější než já, ale myslím, že to, co jsem, potřeboval do pastorace, jsem se dozvěděl.

Co Vám pomohlo pochopit, že máte být knězem?

Mě oslovilo to, že je to Boží dar. Měl jsem chuť víc studovat... Podívejte se: Bůh působí na každého z nás, záleží na tom, jak dalece se mu otevřeme... Takže se to nedá nějak přesně vyjádřit. Bůh mě má nesmírně rád - ale to se musí prožít! Pro mě to znamenalo konkrétně pochopit: proč jsem zrovna tehdy šel kolem toho výkladu a viděl jsem tam tu nabídku ke studiu gymnázia..., proč jsem přišel do gymnázia v době nejvhodnější..., nebo potom v pastoraci, když za mnou přišel člověk na zhroucení a já jsem s ním šel do kostela a modlil se tam s ním a vlastně jsem ho zachránil - to všechno byly momenty, které mi ukazovaly, kudy mám jít a také že mám být rád za to, že jsem kněz.

Co rád děláte a proč?

Jak to říká Neruda v jednom fejetonu: „Vším, čím jsem byl, tím jsem byl rád...“.

- žádná práce mi nebyla protivná, jak manuální, tak studijní. Manuální mi víc šla, ale byla to také nutnost. Když potom jsem byl jako kněz v Ouběnicích, tak tam zase bylo třeba 120 dětí na náboženství. A měl jsem je rád a ony mě. Byl zázrak, že se tam nepřestalo náboženství učit - i když na jiných školách se už neučilo. Jednou jsem přišel do školy a pan ředitel mi říká, abych už nechodil učit, protože jim přišlo nějaké proticírkevní nařízení, ale já jsem tam chodil dál...

*příště pokračování...
zpracoval DŽ*

ZUZANA ŠPŮROVÁ

Je püst

Každý člověk
sám

Milý prachu !
díky

A jíme pohanku
to jsme my
křesťani

a bezděky
vytváří
svou
kulturu

že jsi všude---
Bereš lesku tam
kde není třeba
pýchy

A někdo nejí nic
protože nemá---
No to se těžko dohání...

co trvá
chvilku
nebo
navěky.

A nikdy tě neubude !

svoboda -nebát se mluvit ke Třem králům
- vyhnout se seriálům

SLÁVA NA VÝSOSTECH BOHU A NA ZEMI POKOJ LIDEM DOBRÉ VŮLE !

Drazí přátelé, dobrodinci !

Je postní doba a evangelium druhé neděle postní nám připomíná výstup na Horu Tábor – skutečnost proměnění Pána. Chci vám sdělit, že 14.2. bude pro naši místní církve v tjačivském děkanátu skutečným Tábořem – i pot, i slzy, i pronásledování, vězení a šikanování a také modlitby tisíců i Vaše, finanční oběti – to vše nebylo marné. Pán září svým světlem, svou mocí, svou láskou. Je nám tu dobře Protože 14.2. více než po půl roce se znovu otevrou dveře našeho chrámu v Tjačivu, který byl odevzdán původnímu majiteli Řeckokatolické církvi. Uprostřed Vánoc jste měli účast na naší bolesti a teď uprostřed postní doby radujte se spolu s námi. A kéž nás náš i Váš Pán na přímluvu Neposkrvněné naplňuje stále novou silou a mocí svého Ducha pokračovat na cestě, na kterou si nás povolal, ať může i skrze nás činit veliké věci.

Děkuje Vám a žehná Vám
otec Peter Krenický, Tjačiv - Ukrajina

Domov sv. Karla Boromejského nás srdečně zve na

VELIKONOČNÍ KONCERT Pražského katedrálního sboru
Josef Zámečník – trubka, Josef Kšica – dirigent, varhany
pondělí 24. 3. od 17:00 hodin v kostele sv. Rodiny

DNES ZPÍVÁME PRO VÁS, řepští žáčci a studenti z KS Průhon,
Leona Hlavničková – lektorka, Alena Tesařová Grillová – klavír
neděle 6. 4. od 17:00 hodin v kostele sv. Rodiny

LEGENDA O SVATÉM VOJTĚCHU
Václav Pavlík – recitace, Zdeněk Petráň – varhany, Vladka Mašková – zpěv
neděle 20. 4. od 17:00 hodin v kostele sv. Rodiny

TRIO SIRIUS
Viktorie Večerová – viola, Vladimír Sůva – violoncello, Jiří Skuhra – flétna
neděle 27. 4. od 17:00 hodin v kostele sv. Rodiny

Na všechny akce je vstupné dobrovolné. Výtěžek bude věnován na podporu Domova.

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘEPSKÉ FARNOSTI (změny jsou uvedeny na str.2)

KOSTEL SV. RODINY

NEDĚLE – 9⁰⁰ (3. v měsíci s kytarovým doprovodem)

Pondělí – 16⁰⁰

Středa – 16⁰⁰

Pátek – 18⁰⁰

Sobota – 18⁰⁰ (*s nedělní platností...*) mše spojená s nešporami

KOSTEL SV. MARTINA

NEDĚLE – 7⁴⁵

Úterý – 17³⁰

Čtvrtek – 17³⁰

vydává:	Ř.k. farnost u kostela sv. Martina v Řepích, Galandova 1199, 163 00, Praha 6
redakce:	Mgr. David Žofák, MUDr. Marie Svatošová náklad: 170 - 200 ks, náklady na tisk: 5 Kč
uzávěrka:	do středy posledního týdne v měsíci (zašlete na: farnostrepy@tiscali.cz nebo předejte pas.as.D. Žofákovi osobně)
kontakty:	o.Daniel: 603 475 056; as. David: 603 894 989, 235 302 058, david.zofak@tiscali.cz ; http://farnostrepy.klenot.cz

